

HRVATSKI SABOR

Zastupnik Mladen Novak

U Zagrebu, 25. veljače 2015.

PREDsjEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Amandmani na Prijedlog odluke u povodu Zahtjeva za raspisivanje državnog referenduma o uređenju pitanja davanja hrvatskih autocesta u koncesiju

Temeljem članka 196. st. 2. i 214. st. 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora (NN 81/13) podnosim amandmane na **Prijedlog odluke u povodu Zahtjeva za raspisivanje državnog referenduma o uređenju pitanja davanja hrvatskih autocesta u koncesiju:**

A M A N D M A N I

U Obrazloženju, točki I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ODLUKA DONOSI, tekst naveden u dijelu a) Pitanje određivanja sadržaja referendumskom pitanju, briše se.

Obrazloženje:

Obzirom da se predlagatelj Odluke na samom početku poziva na razliku između naslova predmetnog Zahtjeva i njegovog sadržaja, a naslov zahtjeva je „Zahtjev za raspisivanje državnog referenduma“, nije jasna tvrdnja da se sadržaj razlikuje od naslova zahtjeva.

Nadalje, u navedenom dijelu teksta kojeg predlažem brisati, navodi se i niz navoda koji nisu točni i sugeriraju protuustavnost referendumskog pitanja pogrešnom interpretacijom važećih pravnih normi. Točno je da se predmetnom referendumskom inicijativom predlaže zabrana zasnivanja koncesija za javne usluge za sve javne ceste u Republici Hrvatskoj. Sukladno važećem zakonskom uređenju zabranjeno je zasnivati koncesiju za javne usluge na javnim cestama koje nisu autoceste ili pojedini cestovni objekt na državnoj cesti, odnosno na državnim, županijskim i lokalnim cestama. Dakle, u odnosu na postojeće zakonsko uređenje mijenja se samo mogućnost da se koncesija za javne usluge zasnuje na autocestama i pojedinim cestovnim objektima na državnoj cesti. Isto slijedi i iz obrazloženja Prijedloga Zakona o cestama Klasa: 340-01/10-01/06 Urbroj: 5030116-10-1 kojeg je Hrvatski sabor usvojio na sjednici 8. srpnja 2011. godine. Uz obrazloženje dijela zakona koji se odnosi na koncesije navodi se slijedeće:

"Članak 75., 76., 77., 78., 79. i 80.

Određuje da se koncesija može dati samo za autocestu ili pojedini cestovni objekt na državnoj cesti, zatim sadržaj koncesije, povjeravanje cestovnog zemljišta javne ceste u koncesiji na

korištenje, rok na koji se koncesija daje te vrste koncesije na javnoj cesti u smislu Zakona o koncesijama. (...)"

Kako je i navedeno u Zahtjevu za raspisivanje referenduma zaprimljenom u Hrvatskom saboru pod klasom: 014-01/14-02/11, urbrojem: 363-14-02, dana 17. studenoga 2014. godine (dalje: Zahtjev) predmetni referendum pokrenut je s namjerom zaštite javnih cesta kao dobra od interesa za Republiku Hrvatsku, dok je neposredni povod za predmetnu referendumsku inicijativu odluka Vlade RH o davanju koncesija za javne usluge na hrvatskim autocestama. Zasnivanjem dugoročne koncesije za javne usluge na hrvatskim autocestama bio bi onemogućen integralan i cjelovit pristup zaštiti javnih cesta kao dobra od interesa za Republiku Hrvatsku te je iz tog razloga referendumskim pitanjem, koje je u svojoj biti prijedlog zakona (dalje: ZODIIZoC), predložena primjena predmetnog zakona i na postupke u tijeku.

Netočna je tvrdnja Odbora da bi usvajanje ZODIIZoC-a imalo za posljedicu zabranu zasnivanja koncesija za javne usluge za sve vrste djelatnosti na javnim cestama, a ne samo za djelatnost upravljanja javnim cestama.

Nadalje, iznosi se netočna tvrdnja vezano uz obrazloženje koje mora biti sastavni dio zahtjeva za raspisivanje državnog referenduma. Zahtjev za raspisivanje referenduma podnosi se, sukladno članku 8.g Zakona o referendumu i drugim oblicima osobnog sudjelovanja u obavljanju državne vlasti i lokalne i područne (regionalne) samouprave (dalje: Zakon o referendumu), predsjedniku Hrvatskog sabora. Sukladno odluci U-VIIR-4640/2014 Ustavnog suda taj zahtjev mora biti obrazložen. Samo referendumsko pitanje utvrđuje se odlukom da se pristupi izjašnjavanju birača o potrebi da se zatraži raspisivanje referenduma te njeno obrazloženje nije propisano niti Zakonom o referendumu niti navedenom odlukom Ustavnog suda. Uputa Ustavnog suda je jasna i odnosi se na obvezu obrazlaganja zahtjeva za raspisivanjem referenduma, a ne Odluke kojom se utvrđuje referendumsko pitanje.

Na kraju teksta za kojeg se predlaže brisanje, nudi se nejasno tumačenje usklađenosti referendumskog pitanja s pravom Europske unije. Naime, sugerira se da sve što je u pravu EU priznato i poznato, ne smije biti zabranjeno u Republici Hrvatskoj, što je poprilično netočno.

A M A N D M A N II

U Obrazloženju, točki I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ODLUKA DONOSI, tekst naveden u dijelu b) Krug pitanja pogodnih za referendumsko odlučivanje, briše se.

Obrazloženje:

U ovom dijelu teksta nudi se opasno i netočno tumačenje dopuštenosti referendumskog pitanja, obzirom na krug pitanja za koje Sabor smije raspisati referendum. Predlagatelj Odluke smatra da Sabor u ovom trenutku nema nikakvu ovlast ni na koji način utjecati na pitanje monetizacije autocesta, pa ni izmjenom zakona koji uređuju ovu materiju. Naime, predloženo referendumsko pitanje po svojoj je prirodi prijedlog zakona, pa tvrditi da je pitanje nedopušteno jer o monetizaciji odlučuje isključivo Vlada svojom autonomnom odlukom, očituje nejasnu namjeru predlagatelja da Hrvatski sabor liši ovlasti koje mu po Ustavu i zakonima pripadaju, i donošenje svih odluka vezanih uz raspolaganje javnim dobrom prepusti Vladi RH.

A M A N D M A N III

U Obrazloženju, točki I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ODLUKA DONOSI, tekst naveden u dijelu c) Pitanje ustavnosti i dopuštenosti referendumskog pitanja, podtočki c.3.), briše se.

Obrazloženje:

U ovom se dijelu teksta kao razlog protuustavnosti referendumskom pitanju navodi činjenica da se Republika Hrvatska nalazi u proceduri prekomjernog deficitia. Ova procedura rezultat je neuspješne ekonomske politike vođene u zadnjih 20 godina, i ne bi smjela biti valjan temelj za ocjenu ustavnosti referendumskog pitanja. Obaveza rješavanja prekomjernog deficitia postoji, no načini rješavanja ovog pitanja u isključivoj su nadležnosti Republike Hrvatske.

A M A N D M A N IV

U Obrazloženju, točki I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ODLUKA DONOSI, tekst naveden u dijelu d) Prethodno pitanje, briše se.

Obrazloženje:

U ovom dijelu predlagatelj Odluke navodi svoje poteze koje će povući, ukoliko Ustavni sud Republike Hrvatske ocijeni da je referendumsko pitanje dopušteno. Tako se, između ostalog navodi: „*Ukoliko Ustavni sud Republike Hrvatske ne bi prihvatio da je referendumsko pitanje koje je predmet ovog postupka nedopušteno sa stajališta Ustava, tada je Odbor mišljenja da bi, u skladu s odredbom članka 145. stavka 2. Ustava u vezi s odredbom članka 95. Ustavnog zakona o Ustavnom суду Republike Hrvatske bilo potrebno postupiti u skladu s odredbom članka 267. UFEU-a i zatražiti od Suda Europske unije da odgovori na pitanja koja se tiču tumačenja prava Europske unije u svjetlu predloženog referendumskog pitanja i zabrane koja je u njemu sadržana.*“

Ne ulazeći u sadržaj navedenih koraka, smatram da se ovime stvara pritisak na Ustavni sud, prejudicira odluka te izriče svojevrsna prijetnja koja ima za svrhu utjecati na odluku Ustavnog suda.

Zastupnik

Mladen Novak